Ч. 204 Неділя 13 (25) вересня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Наради парляментарної комисиї правиці. — Справа Драйфуса).

Екзекутивний комітет правиці зібрав ся вчера по полудни перший раз по парляментарних феріях на нараду. В тім засіданю, що тревало до 3-ої години по полудни взяли участь провідники всїх клюбів правиці і цїла президия. О годині 5-ій вечером зібрала ся парляментарна комисия правиці. На цїлім засіданю був присутний також п. Президент мінїстрів ґр. Тун. З ріжних сторонництв явили ся: З Кола польского: Яворский, Абрагамович, Білиньский і Дідушицкий; — з ческого клюбу: Форшт, Енґель, Пацак, Странский, Янда і Блажек; — з католицкого сторонництва народного: Діпавлі і Ебенгох; — з центра: Фалькенгайн; — з словіньско-хорватско-руского клюбу: Повше, Періч і Спинчич; — з ческої консервативної більшої посїлости Пальфі — та з клюбу румуньского Попович. Також члени президиї палати брали участь в тій конференциї, що тревала три години. Перед розпочатєм нарад предсїдатель парляментарної комисиї правиці Яворский присьвятив покійній Цїсаревій горячу згадку, котрої всї присутні вислухали стоячи. Ухвалено іменем цїлої більшости палати послів вислати до Цїсаря на руки п. Президента Мінїстрів письменну кондоленцию. Уложенє того письма поручено пп. Білиньскому, Діпавльому і Пальфіому. Дальше ухвалено поручити клюбам правиці, аби на ново вибрали дотеперішню президию палати. Відтак обговорювано політичну ситуацию, при чім взято під нараду донесенє Vaterland-у о ухвалї клюбу полуднево славяньских послів. Представителї того клюбу приймили з вдоволенєм до відомости заявленя клюбів більшости.

В Парижи загальний настрій нинї так горячий, як в часї процесу Золї, лише що тим разом звертає ся він майже однодушно против ґенерального штабу. Загальне обуренє викликує насильство, якого допущено ся на Пікартї і всї вижидають з великим напруженєм подій найблизших днїв. Явна борба між правительством а кругами войсковими майже вже не минуча. Також вже фінансові круги починають непокоїти ся і на париской біржи слїдне велике пригнобленє. Многі думають, що президентови мінїстрів Бріссонови, наколи не хоче цїлковито утратити поваги правительства, не полишає ся нїчого иншого, як усунути ґубернатора Парижа Цурлїндена. Дорікають також дуже президентови Форови за єго поведенє і кажуть, що в заговорі войскової партиї против правительства бере він дїяльну участь. Після всякої імовірности дійшла справа до крайности і може бути, що вже найблизші хвилї принесуть вісти о дуже поважних подіях.

Краєвий Союз кредитовий.

За почином істнуючих руских товариств задаткових зібрав ся у Львові ширший кружок людий, і по нарадї узнав конечно потрібним для належитої орґанїзациї працї на поли економічнім заснувати „Краєвий Союз кредитовий“. Краєвий Союз кредитовий основує ся на підставі закона з 9. цьвітня 1873, ч. 70. В. з. д. о стоваришенях заробкових і господарских, — осїдком єго має бути Львів, а цїлию єго буде: а) орґанїзувати стоваришеня, товариства і спілки економічні, як також старати ся о кредит для тих стоваришень, товариств і спілок, що приступлять в члени Союза; б) контролювати дїяльність тих стоваришень, товариств і спілок, що приступлять в члени Союза; — в) удїляти своїм членам дешевого і приступного кредиту; — г) приймати до користного обороту капітали за опроцентованєм; — д) в міру узисканого призволу видавати заставні листи і утримувати заставничий відділ; — е) переводити парцеляцию посїлостий, як взагалї сполученими силами доконувати всякі пожиточні передприємства економічні на користь всїх своїх членів.

Ухваливши статут такого краєвого союза поручив згаданий збір пп. др. Стеф. Федакови, др. Кост. Левицкому і др. Яросл. Кулачковскому ввести той союз в житє.

На тій підставі постаравши ся о заресстрованє того стоваришеня в ц. к. Судї краєвім яко торговельнім у Львові, котре наступило рішенєм того-ж Суду відділ IV. з дня 2 липня 1898 ч. фірм. 834 а оголошенє фірми і витягу із статута едиктом того-ж ц. к. Суду краєвого яко торговельного відділ IV. з дня 10 вересня 1898 ч. 834 фірм. — звертають ся тепер згадані панове до загалу запрошенєм, щоби поспішив вписуватись в члени Союза.

Членом Союза може бути кожда повнолїтна особа фізична, як також кожда особа правна, т. є. братства церковні, церкви, читальнї, громади і розуміє ся товариства задаткові. Удїл членьский виносить 25 зр. (50 корон), вписове 1 зр. — Кождий член може зложити більше число удїлів. — Одвічальність і порука членів єсть обмежена (до двократної квоти удї-

ТЇТКА ЖЕУС.

(З францускогo — Г. Дерена.)

I.

Почтилїон обтряс свою синю блюзу, обтер о край ступеня снїг, що набив ся під єго величезними чоботами, і увійшов до маленького домку. На дворі було зимно і стояла густа мрака, крізь котру ледве можна розріжнити снїг, а місцевости Сан-Пієр, що лежала о пів кільометра, таки зовсїм не було видко. В хатї ярко палахкотів огонь на коминї, коло него на попелї спала кітка. Против зле примкнених дверий стояла подовговата скриня, до неї ховали хлїб, масло і молоко. На лїво крізь вікно, що лучило ту одинокy комнату з хлївом, глядїла корова і тихо мичала.

Ось вже десять лїт, як старий ветеран, що був в Африцї і в Італії, дядько Ґаскоан, розносить письма в Ерне і в Сан-Пієрі, і кождий раз, переходячи попри домик тїтки Жеус, заходить до неї привитати ся, подати їй міску новину або сплетню з якогось там фільварку, або згадати яку пригоду з давних війн, відотхнути кілька мінут, викурити люльку, або випити склянку вина. Нинї він приніс їй письмо, що прийшло здалека, аж з Ле-Ман, без сумнїву від сина тїтки Жеус, котрий перед кількома місяцями вступив до полку Шанзі і тепер той полк по битві під Орлеаном відбивав ся з розпукою від Прусаків. Трохи цїкавий старий ветеран хотїв сам передати письмо від молодого вояка.

— Жането! — закликав.

Нїхто не відозвав ся.

Він обійшов довкола дому. Всьо було тихо.... Стара тїтка Жеус певне вийшла або до місточка, або до сусїдів. Він пождав ще кілька мінут, курячи люльку, але нїхто не приходив. Дядько Ґаскоан лишив письмо на столї, на виднім місци і пішов, жалуючи, що не дізнав ся подробиць з борб коло Леман і склянночки вина, котрим звичайно гостила єго тїтка Жеус кождого разу, коли він приносив їй і читав письма.

II.

О одинайцятій годинї вернула тїтка Жеус, она дуже урадувала ся, коли побачила письмо на столї. Не уміла читати, але нїхто, крім сина, не міг до неї писати. Син єї був тепер на війнї. Вість від улюблених людий викликує у нас живійше битє серця.

Бідна женщина не любила, як она говорила, войованя. Она памятала, що як була ще маленькою дївчиною, то носила по ночах хлїб батькови, дезертирови 1812 року, коли він ховав ся в лїсї. Єї муж служив при 7-мім полку стрільцїв за панованя Люї Филипа і завдяки тому він тїшив ся великим поважанєм на всїх зборах. Умер перед пятнайцяти лїтами, полишивши їй маленького сина, для котрого она жила. Єї син Пієр був вільний від войска, як одинокий син вдови, але він полюбив дївчину з сусїдної хати, хорошу Люсі, що й собі влюбила ся в нїм. А що Люсі була ще за молода, аби віддавати ся, то Пієр, щоби додати собі більше поваги в єї очах і зложити трохи гроша на нове господарство, наймив ся до войска. З причини мексиканьских подій люди дорого цїнили ся, єму дали три тисячі франків, а він зложив їх в банку на пять процент.

Відтак розпочала ся війна.

Бідна старушка дуже боялa ся Прусаків, так богато чула всяких страшних річий про них. Казали, що они убивають старих і малих... „То тигри кровожадні“ — казав їй раз сьвященик по службі Божій. Она вже знала, що перед трема днями була битва коло Леман; ту вість принесли читачі ґазет, котрі говорили, що битва програна, що Прусаки були в Конлї і пішли на Леваль, де всї мости підміновані. На щастє всьо скоро скінчило ся. Пресьвятая Діва явила ся в Понтманї і обіцяла, що Син Єї змилосердить ся над Францию. І вже говорять щось о переговорах. Син незадовго верне ся, єго таки треба дома. Она сама стара, їй минуло сїмдесять лїт. Перед смертю хотїла би подружити дїти і бачити їх на фільварку Туш, котрий дїдичка обіцяла відступити їм від дня сьв. Юра.

лу членьского). Виступлене з товариства із захованем законних приписів єсть кождому членови дозволене. — Управу Союза вести буде Дирекция, зложена з 5 членів, і Рада надзираюча з 12 членів, котрих виберуть найблизші загальні збори.

Заяву приступленя разом з вписовим і удїлом членьским треба надсилати на адресу Товариства взаїмного „Днїстер" у Львові (Ринок ч. 10), котре тимчасово принимати буде всї вплати для Союза, а відтак по загальних зборах Союза і по уконституованю органів управляючих передасть зарядови Союза надіслану готівку і письма (просить ся тілько в письмах і кореспонденциях не лучити справ Днїстрових зі справами Союза). Статут Союза вже напечатаний і кождий може єго дістати в товаристві взаїмного кредиту „Днїстер". Книжочки удїлові і формальности з деклярациями членьскими залагодить по уконституованю вибрати ся маюча Дирекция Союза.

Новинки.

Львів дня 24-го вересня 1898.

— Ц. к. Уряд почтовий в Николаєві, бобрецкого повіта, буде від тепер носити назву „Николаїв коло Гаїв".

— П. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Мих. Бобжиньский виїхав вчера зі Львова на кілька тиждний за границю.

— Доповняючий вибір трех членів ради повітової в Долинї, а то двох з групи міских громад, розписано на день 3-го падолиста, і одного члена з групи більшої посїлости на день 4 падолиста.

— З товариства „Січ" у Відни. Для Русинів-академиків, що наміряють удати ся до Відня на висші студиї, подаємо адресу нашого товариства. Оно містить ся в XVIII повітї (Hernals) при Veronicagasse, число 37, в Hochparterre. На дверех льокалю зелїзна вивіска. Видїл урядує вечером від 7—8 години; впрочім ключ є у портиєра. Хто би приїхав Північною зелїзницею, той нехай коло монументу Тегетгофа (сейчас коло Nordbahnhof-у), сяде на такий трамваєвий віз, де від сторони коний знайде вивіску: „Dornbach". Таким возом, за цїну 10 кр. заїде аж до перестанку Veronicagasse, де вже легко з'ориєнтувати ся. — Для інформациї подаємо дальше, що до Відня постели, нї рушників брати не потрібно, а з одежи та біля лиш найконечнїйше. Оно лучше опісля почтою казати присылати, нїж оплачувати дорогий фрахт. — Вписи на унїверситетї тревають до 8-го жовтня, а за дозволом сенату академичного можна хоч би ще й в лютім вписати ся. Виклади починають ся в половинї жовтня. — Від видїлу тов. „Січ" у Відни.

— Ігуменат оо. Василїян у Львові оповіщує: „На руки підписаного зложено 30 злр., яко реституцию для дївчини Ганї, пасербицї Йосифа Пастерника, зарібника зі Станиславова. Понеже близшої адреси тої дївчини годї було підписаному допитати ся від реституючого, длятого Вп. Читателїв просить ся дорогою прилюдного оголошеня, щоби, єсли хто о місци перебуваня названої Ганї, пасербицї Йосифа Пастерника зі Станиславова довідає ся, зволив ласкаво донести кореспондентскою підписаному. — *Від Ігуменату оо. Василїян у Львові.*

— Вік нашої землї. Нїмець всего дочислить ся. На днях вийшла в Липску розвідка інжинїра Жигм. Велїша, вислуженого асистента катедри астрономії і геодезиї в віденьскій полїтехницї, в котрій обчислено вік нашої землї. Велїш каже, що від першого завязку землї яко планети аж до архозоїчної доби минуло 7,055.300 лїт, від архозоїчної доби до нинї минуло 2,053,000 лїт, разом проте — 9,088.360 лїт. Се був би вік землї. А як старий людский рід на нїй? Імовірно 1,028.000 лїт. А як старий культурний чоловік? Лише 66.000 лїт. Хто сумнїває ся о сїй правдї, сего відсилаємо до самого Велїша.

— Убийник Люкхені при кінци жовтня або з початком падолиста стане перед судом присяжних в Женеві. До того часу позістане в вязници St. Antoine, де тепер находить ся. Келїя єго лежить на першім поверсї, є простора, здорова і може помістити трох людий. Стоять в нїй три зелїзні ліжка з сїнниками і постїлю, два стільцї, один стіл і збанок. На стїнї висить вязничний регулямін. Закратоване вікно впускає сьвітла доволї; в ночи келїя осьвітлена електрично. Що чверть години вязничний доворець заглядає через мале віконце в дверех до середини. Злочинник щодень через пів години проходжує ся по вязничнім подвірю і вільно єму читати і писати. Коли видадуть на него засуд, перевезуть єго до вязницї L'Evêché, де разом з иншими вязнями буде занятий плетенєм кошиків.

— Насильство. О цїкавій пригодї доносять з Будапешту. О. Антін Гегій, парох з Чонграду, усунений з парохії за всякі надужитя і за спроневірене костельних гроший, зібрав собі громадку приятелїв і впав з ними на приходство в Чонградї та насильно заняв. З наказу судового явила ся жандармерия усунути єго звідтам, але він забарикадував ся на приходстві і ставив опір. А що й часть парохіян станула по єго сторонї, то жандарми окружили дім і чекали від рана до вечера, заки товпа людий розійде ся. Вечером увязнили о. Гегія та сїмнайцять єго союзників і відставили до вязницї в Сегединї.

— Зьвірский злочин. З Будапешту доносять, що в селї Озорі, в комітатї горонтальскім, напали якісь опришки на трех сторожів кукурузи на поли і двох з них тяжко покалїчили, а одного убили в страшний спосіб і опісля трупа всадили на рожен та спекли. Опришків увязнено.

— Фабрика чаю. Краківска полїция викрила фабрику фальшованого чаю в Подгуржи, котру ведено в пивници на великі розміри. Забрані етикети і бандеролї российскі з фірмою Попова важать кілька сотн..рів. В пачки паспнувано виварене зїлє, помішане по части з правдивим але лихим чаєм. Управителем тої „фабрики" був Мошко Ваксман.

— Підозріна смерть. Яков Квасижур, родом з Бахоржа, 30-лїтний сторож каменичний при ул. Сербскій ч. 3 у Львові, помер вчера нагле в судї карнім при ул. Казимирівскій. Візваний лїкар міский не міг рішучо сказати, що було причиною смерти і заявив, що імовірно небіщика отроєно. Задля того повідомлено о тім прокураторию державну і відставлено помершого до трупарнї.

— Зьвірячий рай. В західній части берлиньского зоольогічного огорода можна бачити за оплатою 25 фeників незвичайне видовище, зване: „зьвірячим раєм". Серед штучних скал, уставлених на великім просторі, штучних горбків і ростин, проходжує ся до двіста зьвірят всїляких родів. Між королями пустинї — львами, тиграми, леопардами, увихають ся маленькі крілики. Побіч величезної доги їде пара качок, слонь. вимахуючи трубою, добряче поглядає на пантарку, а гиєна простягає ся лїниво побіч стрункої антильопи. Посеред тої цїлої громади проходжує ся чоловік без нїякого оружия і удержує лад лише розумним поглядом. Цїкавому видовищу приглядають ся сотки осіб з трибуни, дивуючи ся тїй згодї лагідних і слабких га найбільше кровожадних і сильних зьвірят.

— Кровава забава. В ночи з дня 14. на 15. падолиста 1897 р. в Молодеві під Любачевом забавляла ся в коршмі сїльска молодїж при музицї, попиваючи горївку та пиво. Пізно вже в ночи упімнув ся басїстий Сидір Пилип у Федька Ярими, щоби заплатив єму пива, а коли той відмовив, заскреготав зубами і замахнув ся на Яриму з гальбою. Ярима схоронив ся під повагу війта Киноша, що сидів в ванькири і розказав Пилипови успокоїти ся. Але підхмелений Пилип не дуже дбав про війта і став на него кидати ся. Тодї хватив Кинош Пилипа за плечі, трунув від себе і казав парубкам єго викинути з коршми. Парубкам не треба було два рази казати; Пилип опинив ся під коршмою, повалений на земли. Трех парубків: Андрух Антоник, Федько Ярима та Федько Максимець

Старушка обертала письмо в руках забуваючи приладити собі вечерю. Небо було сїре, снїг падав безнастанно. В маленькій хатинї тишина, чути було тикане маятника при стїннім годиннику. Кітка зіскочила на скриню і вигинаючи хребет зівнула.

З своєї сторони тїтка Жеус жалувала, що не бачила почтилїона. Гаскоан був в полку, там він научив ся читати, а по чотирнайцятьох лїтах служби вступив до почти. І звичайно він також читав ті письма, котрі приносив. Всї ті письма она ховала, они зложені в шафі. Разом з хорошою Люсї она часто їх переглядала. Люсї виучила ся в школї читати і з писаного, заходила майже кождого вечера до тїтки Жеус і любила перечитувати в письмах ті місця, де говорило ся о нїй.

Перше з тих писем було з Шальона; в нїм писав єї син, що бачив цїсаря і всї вояки пили за здоровлє єго. Друге було з Вісембурга. Війна вже розпочала ся. Кілька днів по битві Пієр занедужав на тиф. Відтак було письмо, в котрім він писав, що єго посилають до Орлеану причучити ся до войска і звідси єго бриґада пішла до Ле-Ман, де зведено велику битву, о котрій говорять читачі ґазет і імовірно, що в тім послїднім письмі говорить ся о тій самій битві.

Она задрожала, коли погадала о великім числї убитих в часї війни, але нї хвилї не було їй страшно о свого сина; она була твердо пересьвідчена, що він не ранений, а до того-ж і письмо було від него. Коли погиб син Жозефіни Гуард, то єго родина дістала за кілька днів від мінїстра велике письмо на великім білім папері, зложенім в четверо і вложенім в сїру куверту. А письмо, яке она держала в руках, цїлком не було подібне до тамтого великого. Між тим обгортала єї поволи неспокійність і она горіла від нетерпеливости дізнати ся чим скорше, що їй пишуть. Она подивила ся на двір: снїг не переставав падати і нїкого не було видко. Ах коби єї старі ноги могли видержати, щоби дійти до села. Там або учитель або сьвященник прочиталиби їй письмо і єї бідне серце трохи успокоїлосьби.

III.

В тій хвили, як тїтка Жеус попадала в розпуку, отворили ся двері і на порозї показала ся хороша, молода суджена Пієра, красно прибрана Люсї. Она була біла і рожена і сьвіжа як яблоко; єї трохи насьмішливі очи глядїли отверто і весело. На голові мала легку хустину. Люсї мешкала в сусїдстві, кілька кроків від хати жінки Жеус. Коли не здержувала єї робота дома, то ішла до старушки і обі женщини з шитвом в руках сїдали коло комина і розпочинали довгу бесїду, по найбільшій части о Пієрі, що вскорі поверне і о грошах, потрібних на устроєнє нового господарства.

— Ти не знаєш — сказала старушка тихим голосом — він прислав письмо.

І між тим як старушка шукала між паперами письма, що так єї занепокоїло, Люсї злегка почервонїла і погадала, що імовірно Пієр дістав відпустку з войска, війна скінчила ся і они поберуть ся.

Куверту осторожно отворено, лист був писаний на двох сторонах великим, дрожачим почерком; Люсї поволи читала: „Панї...." І наполохана перервала та поглянула трівожно на старушку. Не було сумнїву, що письмо не було від Пієра. Они обі почали глядати підпису: „Войсковий шпиталь. Підофицир Петіто, 3-та компанія, 2-ий баталїон, 45 бриґада". Їх неспокій збільшив ся і заки Люсї розбирала письмо, старушка знов вернула ся до своєї гадки: колиб він умер, она дістала би письмо від мінїстра, як Жозефіна, на великім папері, зложенім в четверо і в сїрій куверті.

Нї, Пієр не умер лиш, ах! єму дуже близько до того: єго поранив в плечі відломок ґранату, а в живіт поцїлили єго дві кулї. Прусаки підняли єго на площи в Ле-Ман, на тій самій, де тепер стоїть бронзовий памятник Шанзі, і віднесли єго до войскового шпиталя. Сам Пієр не тратить духа, не боїть ся і досить веселий та велїв їм пересказати, аби не сумували, бо хоч і прийдесь єму довше полежати в шпитали, то однако він поздоровіє напевно і за два місяцї верне домів і то вже на все.

Женщини розговорили ся. Люсї сильно вірила, що єї жених скоро верне, але старушка мало довіряла. Єї непокоїла не зломана рука — з одною рукою можна робити, остаточно дали би єму пенсию — але єї страшили дві кулї в

зачали окладати его немилосердно киями. Заохочував їх до того сам війт. Тяжко побитого, лихо одітого, а в додатку пяного Пилипа лишено так серед морозної ночи під коршмою на земли. Рано найдено нещасного басістого — неживим. — Нині Андрух Антоник, Федько Ярима і 40-літний війт Пилип Кинош стоять перед львівскими трибуналом присяжних у Львові. Четвертий спільник убийства, Федько Максимець помер ще перед розправою. Засуд западе завтра.

Телеграми.

Відень 24 вересня. Wiener Ztg. оголошує відручне Цісарске письмо до члевів двора бл. п. Цісаревої, в котрім Цісар надїляе їх почетними відзнаками і висказуе подяку. — Конференция провідників клюбів лівиці відбуде ся нині перед полуднем під проводом п. Функого.

Льондон 24 вересня. Розійшла ся поголоска з Шанґаю, що хіньского цісаря убито.

Ню-Йорк 24 вересня. В копальнях вугля в Вравнсвіль в Пенсильвенії вибухли ґази, в наслїдок чого погибло 50 робітників. Доси добуто 2 трупи.

Переписка зі всїми і для всїх.

А. Д. в Герас: 1) Не знаємо, що розумієте під „дахівкою паперовою"; здогадуємо ся, що маєте на думцї так звану „папу", великі чотирогранні плити паперові напущені тером. Крите бляхою єсть очевидно значно дорожше. Папою покривають звичайно лиш якісь провізоричні будинки, ставлені на короткий час н. пр. якісь бараки, маґазини, деякі будинки господарскі і т. п., але домів призначених на сталї і довголїтні помешканя нїхто папою не вкриває. Муровані доми найлїпше вкривати бляхою або глиняними дахівками (паленими). Папу до критя будинків виробляють фабрики: Лишкевича-Шелїґи у Львові і Еміля Кузьніцкого в Осьвітимі. Що-до висоти даху, то се міг би Вам сказати найлїпше будівничий. Ми можемо хиба лиш то сказати, що високі дахи роблять ся лиш виїмково. — 2) Що-до паперів то одні і другі добрі. Впрочім віднесіть ся з питанєм до дому банкового Августа Шеленберґа у Львові ул. Кароля Людвика 1 а він Вам порадить і продасть. Можете також віднести ся з просьбою до почтової каси ощадности а она Вам купить. Можна би також виймити гроші з почти і ульокувати па більший процент в якійсь касї ощадности а крім того складати на почтї дальше. А всеж-таки гадаємо, що найкористнїйше буде для Вас держати гроші на почтї, хоч там маленький процент. За то не платить ся податку і єсть більша безпечність. — **І. Форчук:** Ми гадаємо, що Вам би ще найлїпше було піти до школи рільничої, може до Городенки або до Яґольниці; там би приймили і може дали би ще якусь запомогу. Але о тім треба би на місци розвідати. В прочім не знаємо, до чого би Вам взяти ся. Коли не помиляємо ся, то у Ваших сторонах єсть якась школа кошикарства — можна би й там чого вивчити ся. А може учіть ся городництва і садівництва, старайтесь піти хочби де на практику до якого городника або до школи садівничої в Заліщиках. В прочім перепитуйте якої роботи в Заболотові при фабрицї тютюну. А може могли би Ви вивчити ся крамарства? — **Михась Надбужанець:** Чи і як зіпсований взір можна би поправити — се міг би Вам сказати лиш лїкар, бо треба насамперэд знати, що Вам хибує а відтак відповідно до того давати раду.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора **Кирила Кахникевича**, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

животї; она уявила собі великий біль розірваних кишок, що не можуть перепускати поживи. А як чоловік не може їсти, то не може й жити. На згадку о тім обі поникли головами, їх взяла розпука.

— Що-ж робити? — спитала Люсі.

— Я їду до него — сказала старушка — і то ще нинї. Ти доглянеш хати, правда, моя люба? Мусить же хтось тут бути. Я поїду лиш там і назад.

Она зараз взяла ся збирати свої річи. Вложила до кишенї всї свої гроші, що були сховані в шафі, в завязаній панчосї; в великий кошик вложила житний хлїб, сьвіжу булку на маслї і пару курят. Віко в кошику було відорване, она привязала его шнурком. Піер любить яйця; она взяла десять на твердо уварених яєць. Відтак добула з сїна дозрілих яблок, а з пивницї фляшку вина. Не забула також взяти кілька штук старого біля на бандажі.

Тїтка Жеус не мала куферка, і то еї дуже діймало. Бідна женщина була пересьвідчена, що він конче потрібний при їздї зелїзницею. Стрічаючи заедно почтові вози з Фужера, на котрих бачила богато куфрів, гадала, що инакше не можна їздити. Тодї она вложила всї свої річи до скринї, помимо того, що віко відставало і можна було по дорозї всьо погубити.

О пятій годині сїла до почтового воза з Фужера і поїхала, мовчалива і покірна.

(Конець буде.)

— **В канцелярії руского товариства педаґоґічного**, при улици Академічній, ч. 8, можна купити слїдуючі виданя: 1) Образкові виданя: Зьвіринець 10 кр. — Гостинець 10 кр. — Забавки 10 кр. — Менажерия 10 кр. — Робінзон 40 кр. — Квіточка 20 кр. — Віночок 20 кр. — Кобзар Тараса Шевченка 20 кр. — Франко: Лис Микита, 2-ге цїлком перероблене виданє 50 кр. — Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр. — Наші зьвірята 40 кр. — Дїточі вигадки ч. 1. 30 кр. — Дїточі вигадки ч. 2. 30 кр. — Забавки для дїтий 40 кр. — Мала менажерия 35 кр. — Велика менажерия 40 кр. — Нашим дїтям ч. І. 40 кр. — Нашим дїтям ч. II. 40 кр. — 2) Виданя без образків: Читанка ч. І, II, III, IV. оправні 20 кр., без оправи 10 кр. — Китиця желань, 2 розширене виданє 20 кр. — Ів. Франко: Абу каземові Капцї 20 кр. — Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896. 2 зр. — Дзвінок на р. 1892, 1993, 1894, 1895, 1896, 1897, 3 зр. — Ів. Левицкий: Попались, Різдвяні сценки 10 кр. — Вол. Шухевич: Записки школяря 20 кр. — Від Бескида до Андів 10 кр. — В. Чайченка: Олеся; Байки; Комар; два оповіданя по 5 кр. — Дума про княгиню Кобзаря 5 кр. — О. Нижанковский: Батько і мати, двосьпів для дітий з фортеп. 10 кр. — Леоніда Глїбова: Байки 5 кр. — Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр. — М. Лисенко: Тече вода з під явора. Двосьпів з фортеп. 10 кр. — Мапа етноґрафічна України-Руси 20 кр. — Гордієнко: Картагенцї і Римляни 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 60 кр. — Барановский. Приписи до іспитів 20 кр. — Молитвенник народний, в полотно оправлений 20 кр. — Др. Л. Кельнер. Коротка істория педаґоґиї 60 кр. — Василь В-р. Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до краю великанів 25 кр. — Остап Макарушка. Короткий огляд руско-україньского письменства 15 кр. — Мальота. Без родини 40 кр. — Віра Лебедева. Прогулька 5 кр. — Др. Мандибур. Олїмпія 35 кр. — Сальо. Непос для III. кл. ґімн. 65 кр. — А. К. Робінзон неілюстрований 10 кр. — Kokurewicz Józef. Podręcznik dla kancelaryi szkolnej. 50 кр. — Тарас Шевченко. Кобзар для молодїжи. 1.20 зр. — Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·50	11·27	—
Іцкан	6·15	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Сколього [2])	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·16	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·15	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·26	—	—
Янова	—	—	—	9·25	12·50[6]	8·40[7]	—
Янова	—	—	—	—	—	3·11	6·20[8]

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 8 мая до 11 вересня. [4]) Від 8 мая до 11 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 8 мая до 11 вересня в будні дни. [6]) Від 1 липня до 15 вересня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 червня до 15 вересня лише в будні дни. [8]) Від 1 до 31 мая вкл. що день, від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в неділї і сьвята.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·46 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·15	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·15	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Сколього	—	—	—	12·10	—	—	—
Брухович	—	—	—	—	—	8.12[2]	—
Врухович	—	—	—	—	—	8·31[3]	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—
Янова	—	—	—	7.57[4]	8·53[5]	—	—

[1]) З Гребенова від 10 липня до 31 серпня. [2]) Від 8 мая до 30 червня вкл. і від 16 серпня до 11 вересня вкл. [3]) Від 1 липня до 15 серпня вкл. [4]) Від 1 до 31 мая і від 16 до 30 вересня що день, а від 1 червня до 15 вересня лише в неділї і сьвята. [5]) Від 1 червня до 15 вересня лише в будні дни.

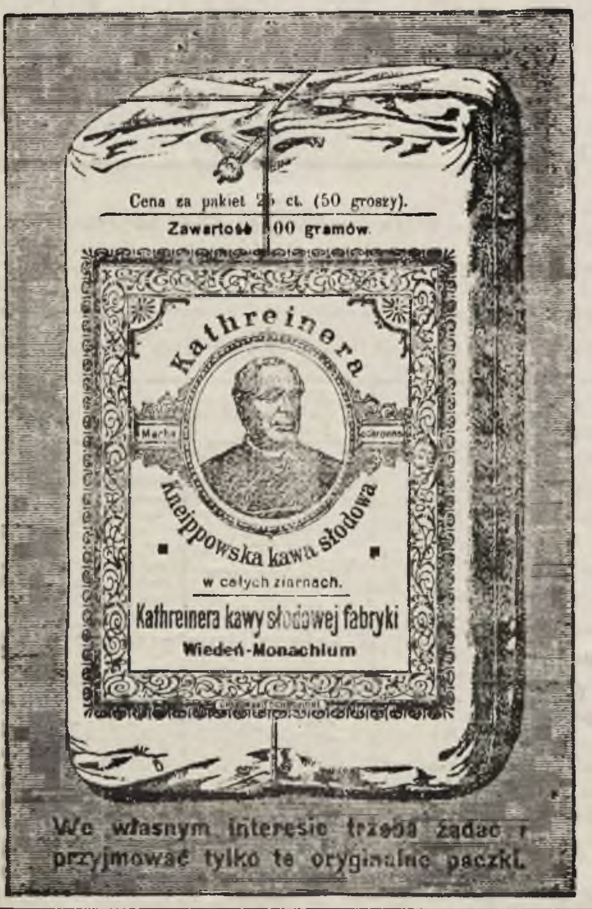
Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від **львівского**; коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

ІНСЕРАТИ.

Поручає ся
торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Артистичне Заведенє ритівниче і фабрика стампілїй кавчукових **А. ЦІҐМАНА у Львові при ул. Сикстускій ч. 14** виконує красно всїлякі роботи, а іменно: Стампілїї кавчукові і металеві для ц. к. Староств, Судів, парохій, громад і т. д., стампілїї датові самозвохчуючі разом з біжучими числами (prezentatum), таблицї ляні і мальовані, таблицї в бляхи прасованої для заприсяженої сторожи виділової, полевої і лїсної, всїлякі ґравури на золотї, сріблї і дорогих каменях, поручає також яко новість патентовані друкарнї кавчукові, котрі дають можність кождому складати всїлякі відозви, оголошеня і т. п., одинокий виріб печаткових марок у всяких красках і т. д. Склад фарб до стампілїй в коробках патентованих не висихаючих і у всїляких красках. Замовленя з провінциї довершує ся відворотною почтою.

Старим і молодим

поручаю недавно видану і значно побільшену книжку радника мед. дра Мілера о

недугах тайних і нервових і радикальнім їх вилїченю.

За надісланєм **60 кр.** в марках листових, висилає вже оплачену посилку

CARL ROEBER, Braunschweig.

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Аґенция дневників і оголошень

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

ЛИШ 1 злр. а. в.

квартально,

піврічно 2 злр., річно 4 злр., коштують „MODY PARYSKIE" найгарнїйше і найдешевше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот і т. д.

„MODY PARYSKIE“ можна пренумерувати в Адмінїстрациї Львів ул. Личаківска ч. 27 або в Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО Львів Пасаж Гавсмана ч. 9.

Числа оказові висилає ся на жаданє безплатно.

„MODY PARYSKIE"

ДЛЯ НАШИХ ПАНЬ!

Найдешевше і найгарнїйше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот, коштує:

квартально . .	1 злр.
піврічно . . .	2 злр.
річно	4 злр.

Пренумерату належить присилати до Адмінїстрациї „Mód Paryskich“ у Львові улиця **Личаківска ч. 27** або до

Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО

Пасаж Гавсмана ч. 9.

Числа оказові висилає ся на жаданє безплатно.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).